

૧૯૬૪થી વિશ્વ શિક્ષકદિનની ઉજવણી આખી દુનિયામાં થાય છે. ૧૯૬૬માં યુનેસ્કો દ્વારા શિક્ષકોની પરિસ્થિતિને ધ્યાનમાં લઈને એક ભલામણ પર હસ્તાક્ષર પણ કર્યા હતાં. ૧૯૬૪માં આ દિન યાદ કરીને દર વર્ષ વિશ્વ શિક્ષકદિન મનાવવામાં આવે છે.

પરસ્પરનાં સમજાના સેતુ થકી જીવંત રહેતો સંબંધ

મિતેષ કડિયા

ગુરુ-શિષ્યનો

સંબંધ માતાપુત્ર, પિતાપુત્ર
અને સખા જેવો હોળો જોઈએ.

આજે ભારતમાં ગુરુના મહત્વને સમજવા માટે ભલે વર્ષમાં ગુરુપૂર્ણિમાં અને શિક્ષકદિન અને બે તહેવાર (ઉજવણીમાં) આવે છે. પ્રાચીનકાળમાં ભારતમાં સાંદ્રિપની, વાણિજ, દ્રોષાચાર્ય અને રામકૃષ્ણ પરમહંસ જેવા યશસ્વી ગુરુ અને કૃષ્ણ, રામ, અર્જુન, એકલાય અને વિવેકાનંદ જેવા આજાંડિત શિષ્યો હતા. આપણે દિનીય રાખ્યપતિ ડૉ. સર્વપલ્લી રાધાકૃષ્ણનાના જન્મદિવસ પમી સપેન્ભરે શિક્ષકદિન તરીકે ઉજવીએ છીએ.

૧૯૬૪થી વિશ્વ શિક્ષકદિનની ઉજવણી આખી દુનિયામાં થાય છે. ૧૯૬૬માં યુનેસ્કો દ્વારા શિક્ષકોની પરિસ્થિતિને ધ્યાનમાં લઈને એક ભલામણ પર હસ્તાક્ષર પણ કર્યા હતાં. ૧૯૬૪માં આ દિન યાદ કરીને દર વર્ષ વિશ્વ શિક્ષકદિન મનાવવામાં આવે છે. ભષતર એ, બી, સી, કે, ક, ખ, ગ, અથવા ૧, ૨, ૩, થી પણ ઘણું પથારે છે. ગુરુના સિદ્ધાંતો, ગુરુની વિદ્યા શિષ્ય થકી જીવંત રહે છે અને શિષ્યને ગુરુ થકી એક ઓળખ મળે છે. ઈતિહાસ આ હકીકતનો ગવાહ છે પણ અહીં વર્તમાન સમયની એવી કેટલીક જાણીતી હસ્તીઓની વાત કરવી છે જે પોતપોતાના ક્ષેત્રોમાં નોંધપાત્ર પ્રદાન કરી ચૂકી છે અને તેઓ આ બાબતનો શ્રેય પોતાના ગુરુજનોને આપે છે. આ બાબત એ હકીકતની સાખિતી છે કે ગુરુ-શિષ્યના સંબંધનું હાઈ કોર્ટ પણ પરિસ્થિતિ કે સંજોગોમાં અકંબંધ રહે છે.

“મારા ટીચર તેઓ મારા માટે ફેન્ડ, ફિલોસોફર

અને ગાઈડ છે. આજે પણ હું ‘સ્થગલર’ છું.” આ શબ્દ છે બિજનેસ વૂમન રુઝાન ખંભાતાના.

રુઝાન ખંભાતા ગુજરાતમાં બિજનેસ વૂમન્સમાં જાડીતું નામ. વર્ષ ૨૦૦૭માં ગુજરાત ચેમ્બર ઓફ કોર્સ તરફથી બેસ્ટ બિજનેસ વૂમન્સ એવોર્ડ પ્રાપ્ત થયેલ છે. સેન્ટ એવિયર્સમાંથી અભ્યાસ પૂર્ણ કરી હાલ આઈટી ક્લેર જંપલાયું છે. રુઝાન ખંભાતાના શિક્ષકો સિવાય તેમના માતા-પિતા, ફેન્ડ અને કાજિન્સ પાસેથી ઘણું શિક્ષણનું ભાથું મેળવ્યું... આજે પણ રુઝાન ખંભાતાના આદર્શ તરીકે પોતાના પિતાજી છે. સ્કૂલ કોલેજ દરમિયાન રુઝાનની ઓળખ ‘તોફાની છતાં પોઝિટિવ ગર્લ’ ની હતી.

રુઝાન ખંભાતા એમી યાણીકને પોતાનાં આદર્શ ટ્યુટર ગણે છે. જેઓ રુઝાનનાં ઘરે પર્સનલ ટીચર તરીકે ભષતરવા આવતાં. રુઝાન ખંભાતા તેમના ટીચર વિશે જણાવે છે કે, “હું એમીબહેન પાસેથી ડિસ્પ્લિનના પાઠ શીખી શકી. આજે પણ મારી પર્સનાલિટીમાં જે ડિસ્પ્લિન જોઈ શકાય તે એમીબેનને કરાણે જ... એમીબહેન મને ઘણી હિંમત આપી છે. જ્યારે મારા બિજનેસ દરમિયાન ચેક બાઉન્સો ડિસ્સો બન્યો ત્યારે મેં કોર્ટનો ડર હતો કે કોર્ટ કેવી હશે? જરૂર કેવા હોય? ત્યાં સજા આપવામાં આવે? વગેરે વગેરે જેવો અંદરથી જ ડર હતો. જ્યારે એમી મેડમને આ વિશે વાત કરી તો એમીબહેન જણાયું કે રુઝાન તું માત્ર દસ દિવસ કોર્ટમાં જઈને બેસ અગિયારમા દિવસે તારો ડર આપોઆપ દૂર થઈ જો અને ખરેખર તેવું જ બન્યુ. મારા ટીચર મને હંમેશાં કહેતાં કે રુઝાન તું દરેક એક્ટિવિટીમાં આગળ રહે છે તેમ તારે અભ્યાસમાં પણ ફસ્ટકલાસ સાથે પાસ થવાનું

કેટલાક સંબંધો એવા હોય

રુઝાન ખંભાતા, બિજનેસ વૂમન્સ

છે. નહીં તો તમારું માન-સન્માન રહેશે નહીં. આ બધી જ વાતો મારા ટીચર પાસેથી શીખ્યો.”

રુઝાન ખંભાતાના પિતાજી તેમનો આદર્શ છે. તેમના પિતાએ કહેલ બે વાત કે હંમેશાં સિખ્પલ લિવિંગ એન્ડ હાઇથેન્કિંગ રાખો અને નોલેજ ઈજ પાવર આ બે વાતો રુઝાનનાં પિતા તેને હંમેશા યાદ કરાવે.

સેન્ટ એવિયર્સ કોલેજની યાદગાર પળોને વાળોગતાં રુઝાન જણાવે છે કે, “ભાગ્યે જ કોલેજનાં જી.એસ. તરીકે કોઈ છોકરી ચુંટણી લડતી હોય તેવું બને છે. જી.એસ.ની ચુંટણી મૂળ ચાની કીટલી કાંતો પાનનાં ગલ્યે લડતી હોય છે. પરંતુ હું ઈલેક્શનમાં ઊભી રહીને જી.એસ.ની ચુંટણી લડી.

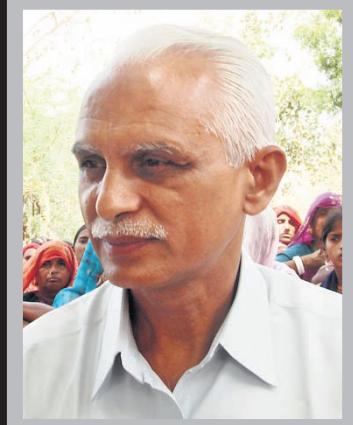
મારી ઓળખ કોલેજ સમયમાં ઓલરાઉન્ડર તરીકે... રમત-ગમત, નાટક દરેકમાં હું ભાગ લેતી. મારી મનપસંદ ગેમ વોલીબોલ, બેડમિન્ટન છે. જ્યારે હું ધોરણ-૧ માં અભ્યાસ કરતી હતી ત્યારે સ્કૂલમાં મેં કોમેડી નાટક કણિયુગની રામાયણ’ ભજાવ્યું હતું. જેના માટે મને ફસ્ટ માઈડ પણ મેળેલું હતું. હું કોલેજમાં હતી ત્યારે પણ મારા પ્રોફેસર મને અભ્યાસમાં અને ઈતરપ્રવૃત્તિમાં ભાગ લેવા પ્રોત્સાહન આપતા જ હતા. હું વધુ તો મારા અનુભવમાંથી શીખ્યો છે.”

જીવનમાં સૌથી મોટો ગુણ નીડરતા છે જે મને મારા ગુરુ પાસેથી મળ્યો. જીવનમાં નાનીમોટી સમસ્યા આવ્યા જ કરવાની પણ નીડરતા કેળવવાથી તે દરેક સમસ્યાનો સામનો સહેલાઈથી કરી શકાય છે. મને ગુરુસો જલદીથી આવી જાય છે. પરંતુ મારી માતાએ ગુરુસા પર કંઈ રીતે કાબૂ રાખવો તે શીખયું. આથી તે મારા મોટા ગુરુ સમાન છે.

હે જેમનું સ્વરૂપ જીવનભર બદલાતું રહે છે પણ એનું મૂળભૂત હાઈ ક્યારેય બદલાતું નથી.
ગુરુ-શિષ્યનો સંબંધ એ આવા જ સંબંધો પૈકીનો એક સંબંધ છે.

કે. લાલ, જાદુગાર

ડૉ. કનુભાઈ કલસરિયા, વિદ્યાનસ્થ્ય

મિરા રામનિવાસ, એડ. પો. કભિશનર

પ્રકાશ ન. શાહ, કર્મશીલ અને પત્રકાર

શીખવું એ આજીવન ચાલતી પ્રક્રિયા છે અને જે શીખવે તે શિક્ષક. જેમ પેસા પર અધિકાર કરી શકાય પરંતુ જ્ઞાન સર્વસ્ય છે તેના પર કોઈનો અધિકાર ન ચાલે. કનુભાઈ કલસરિયા જેઓ ભાવનગર જિલ્લાના મહુવાથી ગુજરાત વિધાનસભાના વિધાનસભ્ય તરીકે તૂંટ્યાય છે. ડોક્ટરી ક્ષેત્રે કારકિર્દી બનાવ્યા બાદ હાલ વિધાનસભાના વિધાનસભ્ય તરીકે ફરજ બજાવે છે. તેઓ તેમના ગુરુ સાથેનાં સંસ્મરણો યાદ કરતાં જણાવે છે કે, “અમારા સમયમાં ગુરુ નિઝાવાન અને સમર્પિત હતા. નિઃસ્વાર્થ ભાવે વિદ્યાનું જ્ઞાન આપતા. તે સમયે શિક્ષણમાં ધ્યાનની વૃત્તિ ક્યારેય ન હતી વિદ્યાનું દાન એ જ સેવાનાં દાન હતું. પેસા પડાવવાની વૃત્તિ હતી જ નથી.”

કનુભાઈ કલસરિયા જે.પી. માણેક હાઈસ્કૂલ મહુવામાં સુધીનો અભ્યાસ કરી ૧૯૭૧-૭૨માં અમદાવાદમાં એમ.જી. સાયન્સ કોલેજમાં અભ્યાસ કર્યા બાદ બી.જી. મેડિકલ કોલેજ, સિવિલ, અમદાવાદથી એમ.બી.બી.એસ. અને એમ.એસ.ની પદવી મેળવી ૧૯૮૧ના માર્ય મહિનામાં વરનગર પ્રેક્ટિસ માટે જોડાયા જ્યાં ઠો. વસ્તંત પરીખ પાસેથી જીવનનાં ઘણા ઉમદા પાઈ શીખ્યા. કનુભાઈ કલસરિયા ડૉ. વસ્તંત પરીખ વિશે જણાવે છે તેમ “મેં મારી ડોક્ટરી લાઈનમાં પ્રથમ વખત જોખું કે કોઈ ડોક્ટર એમ.એલ.એ. બન્યો હોય. ડૉ. વસ્તંત પરીખ ગાંધીજીનાં સિદ્ધાંત પર ચાલનારી વ્યક્તિ. તેઓ પોતે ટ્રસ્ટ ચલાવતા અને નિયાલસ ભાવે સામાન્ય લોકોની સેવા કરતા. કોઈ પણ પ્રકારનો સ્વાર્થ તેમનામાં જોવા મળતો નહોતો. અને તેમની પાસેથી જ પ્રેરણા લઈને મેં મહુવામાં

ડોક્ટરી કાર્ય નિઃસ્વાર્થ ભાવે કર્યુ. ડી.એચ. બથેકા, ગિરીશ માંકડ, આર.સી. શાહ આ શિક્ષકો મારા હંમેશાં આદર્શ રહેશે. તેઓ પ્રામાણિક, ગુણી, જ્ઞાન સભર હતા. તેઓ માનતા કે ગુરુ નિઝાવાન, સમર્પિત હોવો જોઈએ. તે એક નવી પેઢીનું ઘડતર કરી રહ્યો છે તેવું વિચારતા હતા.”

શિષ્ય જ્ઞાનમાં ગુરુ કરતાં ગમે તેટલો આગળ નીકળી જાય પરંતુ તેને હાથ પકીને આ જ્ઞાનરૂપી પથ પર ચલાવનાર ગુરુ જ છે તેવું શિષ્યે ભૂલવું ન જોઈએ. જેમ સાચો ભિત્ર આપણાને સારાનરસાની સલાહ આપે છે. તેમ ઉત્તમ ગુરુ પણ પોતાના શિષ્યને જ્ઞાન આપે છે.

અમદાવાદમાં એડિશનલ પોલીસ કભિશનર તરીકે ફરજ બજાવતા શ્રી મિરા રામનિવાસ મૂળ રાજ્યસ્થાન ભરતપુરનાં વતની. સંસ્કૃત વિષય સાથે એમ.એ.ની ઉપાધિ લીધી બાદ સિવિલ સર્વિસીસની પરીક્ષા પાસ કરી અને હાલ અમદાવાદમાં એડિશનલ પોલીસ કભિશનર તરીકે ફરજ બજાવે છે. મિરા રામનિવાસ બાળપણથી અભ્યાસમાં ખૂબ જ હોશિયાર. તેમનાં ટીચર હંમેશાં કહે કે મિરા તમે ખૂબ આગળ જશો. મિરા રામનિવાસ તેમનાં ગુરુ સ્વ. શ્રી રામકુમાર શર્માજી જેઓ અર્થશાસ્ત્ર વિષયના શિક્ષક તેમને પોતાના આદર્શ શિક્ષક માને છે. મિરા રામનિવાસ જણાવે છે કે, “શ્રીરામકુમાર શર્માજીએ અર્થશાસ્ત્રમાં પીએચ.ડી.ની ઉપાધિ લીધી હતી. તેઓ અર્થશાસ્ત્રની આંટીઘૂંઠીને ખૂબ જ સરળ કરીને અમને ભણાવતા હતા. શ્રી રામકુમારજી નિઝાવાન, ગુણવાન, ઉચ્ચિતારો ધરાવતા હતા. તેઓ હંમેશાં દેંક વિદ્યાર્થીને આગળ વધવા પ્રોત્સાહન આપતા. જ્યારે મેં સિવિલ સર્વિસીસની પરીક્ષા પાસ કરી તારે

શ્રીરામકુમારજીને ખૂબ આનંદ થયો હતો. ખાસ તો હું મારો સૌથી મોટો આદર્શ મારા પિતાજીને માનું છું, કારણ કે તેમને જ મને આગળ વધવાની તક આપી. હું રૂલ બેંગાઉન્ડમાથી આવું છું. મને મારા પિતાજીએ આગળ વધવાનો મોકો ન આપ્યો હતો તો હું માનું છું કે આજે હું આ પોસ્ટ પર ન પહોંચી શકી ન હોત. મારા પિતાજી મારા આધ્યાત્મિક ગુરુ સમાન છે.”

ગુરુ જ્ઞાનનો ભંડાર છે તે પથદર્શક હોય છે અંધકારથી પ્રકાશ તરફ લઈ જાય છે જે શિષ્યને સારો નાગરિક બનાવે છે. ગુરુ વિચારે છે કે પોતાનો શિષ્ય હંમેશાં તેના કરતાં આગળ નીકળે. મિરા રામનિવાસ શિક્ષણનો અનુભવ ટાંકતાં કહે છે કે, “હું સંસ્કૃતની વિદ્યાર્થીની જ્ઞાને મારે એમ.એ.ના અભ્યાસ માટે રાજ્યસ્થાન યુનિવર્સિટીમાં એડિશન લેવાનું હતું તે સમયે જુલાઈ મહિનો હતો અને જુલાઈમાં વરસાદની સીઝન હતી જ ત્યારે હું ખૂબ વરસાદને કારણે એડિશન માટે મોડી પરી ગઈ હતી. આ દરમિયાન મેં રાજ્યસ્થાન યુનિવર્સિટીના ગીન સાથે મુલાકાત કરી અને સરને રિક્વેસ્ટ કરી કે સર પ્લીઝ મારે એડિશન લેઈએ છે. આગળ ભજાવાની મારી ખૂબ ઈચ્છા છે. જો કે સરે શરૂઆતમાં ના કહી દીધી પરંતુ મારા આગ્રહથી સરે મને એક તક જરૂરથી આપી અને કંધું કે જાઓ તમારા બધા જ ઓરિજિનલ ડેક્યુમેન્ટ સાથે હાજર થાઓ. હવે મારા બધા જ ડેક્યુમેન્ટ મારા ગામડે હતા હું લેવા માટે મારા ગામ પહોંચી વરસાદને કારણે પુરની સ્થિતિ હતી માટે ફરીથી હું પંદર હિવસ મોડી પહોંચી યુનિવર્સિટીમાં મેં રાજ્યસ્થાન યુનિવર્સિટીના ગીન પાસે માફી મંગી અને તમામ પરિસ્થિતિ મેં તેમણે જણાવી દીધી. મારી અભ્યાસ

માટેની આટલી બધી ઉત્સુકતા જોઈએ તેઓએ મને ફરીથી તક આપી. અને મારા પંસંદગીના વિષયમાં એમ.એ. પાસ કર્યું. જો સરે મને મદદ ન કરી હોત તો મારું એક વર્ષ જરૂરથી બગરજું હતું.”

માનવી ભલે ૨૧મી સદીમાં પહોંચ્યો હોય પરંતુ આજે આપણી વર્ષો જૂની ગુરુ-શિષ્ય પરંપરા ક્યાંય જોવા મળતી નથી. વર્ષો જૂની છોડો આજીથી ૨૦ વર્ષ પહેલાંની પરંપરાનું અનુસરણ આજે કરી રહ્યા નથી.

પ્રકાશ ન. શાહ એટલે હાલના ગુજરાતી અખબારી જગતનું જાણીતું નામ. લેખક અને વરિષ પત્રકાર એવા પ્રકાશભાઈ હાલ દિવ્યભાસ્કર અખબાર સાથે કોલમિસ્ટ તરીકે જોડાયેલ છે અને જાણીતા વિચારપત્ર નિરીક્ષકના તેઓ તરીકે હતી.

પ્રકાશ ન. શાહ જણાવે છે તેમ “હું ગુરુની કોઈ ચોક્કસ વિભાવના સ્વીકારતો નથી. ગુરુ એ સ્વતંત્ર વિચાર શક્તિ ભીલવી શકે એવું વ્યક્તિત્વ હોય છે. કોઈ પુસ્તક હોય તો તેને પણ હું ગુરુ તરીકે જોઉં છું. ચારે બાજુથી ઉત્તમ મળી રહે અને સ્વતંત્ર વિચાર કરી શકે. આમ ગુરુની દરેક વ્યક્તિ અલગ અલગ વિભાવના કરે છે.”

વડોદરામાં પ્રાથમિક અભ્યાસ કર્યા બાદ માધ્યમિક શિક્ષણ અમદાવાદમાં મહિનગરની સરસ્વતી વિદ્યા મંદિર હાઈસ્કૂલમાં લીધું. ૧૯૫૧માં અમદાવાદ આવી ગ્રેજ્યુઅશેન અમદાવાદમાં પૂર્ણ કર્યું. પ્રકાશ ન. શાહના અભ્યાસ દરમિયાન ચાર-પાંચ શિક્ષકો આદર્શ તરીકે રહ્યા અને તેમના જીવન ઘડતરમાં મહત્વનો ફાળો આપ્યો.

પ્રકાશભાઈએ પ્રાથમિક શિક્ષણ વડોદરામાં પ્રાપ્ત કર્યું. અભ્યાસ દરમિયાન શ્રી રમણલાલ બ્રહ્મક્ષત્રિય તેમના પ્રથમ આદર્શ શિક્ષક રહ્યા. તેમની વાતોને યાદ કરતાં જણાવે છે કે, “મેં કૃષ્ણ ની હોરણ વડોદરામાં પ્રાથમિક શિક્ષણ લીધું ત્યાં શ્રી રમણલાલ બ્રહ્મક્ષત્રિય સાથે મારો આજીવન સંબંધ રહ્યો. મારી વાંચન પ્રવૃત્તિ વધારવામાં મારી બા અને શ્રી રમણલાલ સાહેબ આ બંનોનો મોટો ફાળો. જ્યારે હું ૧૯૫૧માં અમદાવાદ આવ્યો ત્યારે મહિનગરમાં માધ્યમિકનો અભ્યાસ પૂર્ણ કર્યો. ત્યાં મને યાદ છે કે ડિક્શોરીબહેન કોઈની લીધી વેકન્સી પર બે-ગ્રાન્ડ મહિના માટે અમને ભાગવવા આવ્યાં હતાં. તે સમયે એક સારી ઘટના બની. તે સમયે સ્કૂલમાં હાસ્યરસ પ્રોગ્રામનું આપોજન કરવામાં આવ્યું હતું. અને શ્રી શયમસુંદરજી હાસ્ય કલાકાર તરીકે આવ્યા હતા. એ હિવસે અમે બધા જ વિદ્યાર્થીઓ તેમની જોક્સ પર પેટ પક્કીને હસ્યા. પરંતુ બીજા હિવસે ડિક્શોરીબહેન અમારો ઉઘડો લઈ લીધો. અમને કહું કે કાલે બધા મોટે મોટેથી હસ્તા હતા તો તમે મારા પુસ્તકમાં એક વખત જ્યોતીન્દ્ર દવેનો પાઠ વાંચો તો તમને ખબર પડશે કે સ્થૂળ હાસ્ય શું? અને સુધ્ય હાસ્ય શું? આ વાત જાણાં હું ખેઠાર વિચારમાં જ પરી ગયો જાણે એક પ્રકારનો ખક્કો લાગ્યો હોય અને આજીવન આ મારું એક ભાયું બની ગયું. શાળાનાં આ વર્ષોમાં

માનવજીવન એ પરિવર્તનનો પર્યાય છે છતાં તેના હાર્દને અકબંધ રાખતો એવો ગુરુ-શિષ્યનો સંબંધ કોઈ પણ વ્યક્તિના જીવનના પાયાનાં સંબંધોમાનો એક સંબંધ છે. જીવનના પાયાનાં સંબંધોમાનો એવો ગુરુ-શિષ્ય બંને પરસ્પર સમજણ અને વિચારના સેતુ થકી જીવે છે. **આજીના**

સંબંધો અગાઉની જેમ પવિત્ર રહ્યા નથી.

આજી પણ ત્યા વર્ષની ઉમરે અવાજમાં એ જ પડવો અને જાહુઈ દુનિયાના વિશ્વ સમ્પ્રાત તરીકેની છાપ કે. લાલનાં વ્યક્તિત્વમાં સ્પષ્ટ દેખી શકાય. જાપાન જેવા દેશમાં જ્યાં અંગ્રેજ કરતાં સ્થાનિક ભાષાનું વધુ મહત્વની છે ત્યાં ૧૯૬૮માં આખા જાપાનમાં ઉદ્દો જાહુના શો કર્યા હતા. અને જાપાનવાસીઓને ભારતના આ રતને પોતાની કલાકારીગરીથી લોકોને મંત્રમુખ કરી દીધા હતાં. ૧૯૬૮માં જાપાનમાં પ્રાઈમભિનિસ્ટરે આપી પાલામિન્ટના સભ્યો સાથે કે. લાલનો જાહુનો શો જોયો અને બીજા હિવસે જાપાનનાં બધાં જ ન્યૂઝ પેપરમાં માત્ર જાહુગર કે. લાલના ન્યૂઝ પ્રથમ પાણે ચ્યામ્કટા હતા. કે. લાલ એટલે કાંતિવાલ. મૂળ કોલકાતાના વતની અને કાપડના વ્યવસાયી હતા. કોલકાતાના મહાન જાહુગર શ્રી ગણપતિ ચક્કવર્તીનો જાહુનો શો ઉ વર્ષની ઉમરે કે. લાલ જોયો અને કે. લાલ જીદ પક્કી કે કાકા મારે આ જાહુગરને મળવું છે અંતે કાકા સાથે જાહુગર ગણપતિ ચક્કવર્તીને મળવા ગયા અને તેમના વ્યક્તિત્વથી પ્રભાવિત થયા. કે. લાલ તેમના જાહુ શ્રી ગણપતિ ચક્કવર્તી વિશે વાતોને વાગોળાતાં જાણવ છે કે “જ્યારે મારી જીદ સામે જૂદી મારા કાકા મને શ્રી ચક્કવર્તી પાસે લઈ ગયા અને મેં જાહુનાં તમામ રહસ્યો એક પછી એક તેમની સામે ખોલ્યાં. તેઓ મારાથી ખૂબ પ્રભાવિત થયા. હું તે સમયે કોલકાતા એંગ્લુ સ્કૂલમાં અભ્યાસ કરતો હતો. બે-ગ્રાન્ડ દિવસ પછી શ્રી ચક્કવર્તી મને શોધતા મારી સ્કૂલે આવ્યા તેઓ બસ મારા ચહેરાથી જ પરિચિત હતા. મને કહું કે બેટા તું જ મારો જાહુનો શો જોયો આવ્યો હતો. તેમને મને કહું કે હું ત્યારો જાહુ પ્રત્યેનો ઉત્સાહ જોઈ તને જાહુગરા શીખવાડીશ. તેઓ મને કોલકાતામાં ચાલતી હાથરિક્ષામાં બેસારી પોતાનાં બચ્ય લઈ જતા અને લાવતા. આ મારા જાહુ જેમની પાસેથી હું મારી જાહુની વિદ્યા શીખ્યો. જેઓનું ૧૯૪૦માં અવસાન થયું ત્યાર બાદ બિજા ગીતાબાબુ તેઓ પણ જાહુગર હતા અને તેમની પાસેથી હું ઘણા જાહુ શીખ્યો. તેઓએ મને આ ક્ષેત્રમાં આગળ વધવાની હિંમત આપી. મેં મારો પ્રથમ જાહુનો શો પ્રોક્સી સિનેમામાં કર્યો અને શ્રી ગીતાબાબુ મારા આસિસ્ટન્ટ બનતા અને હું મુખ્ય જાહુગર બનતો. આમ હું જાહુના પ્રોફેશનલ શો કરતો થયો.”

ક્રેટલાક સંબંધો એવા હોય છે જેમનું સ્વરૂપ જીવનભર બદલાતું રહે પણ એનું મૂળભૂત હાર્દ ક્યારેય બદલાતું નથી. ગુરુ-શિષ્યનો સંબંધ એ આવા જ સંબંધો પૈકીનો એક સંબંધ છે. માનવજીવન એ પરિવર્તનનો પર્યાય છે છતાં તેના હાર્દને અકબંધ રાખતો એવો ગુરુ-શિષ્યનો સંબંધ કોઈ પણ વ્યક્તિના જીવનના પાયાનાં સંબંધોમાનો એક સંબંધ છે. હકીકતનાં આ એક જ સંબંધ એવો છે જેમાં ગુરુ-શિષ્ય બંને પરસ્પર સમજણ અને વિચારના સેતુ થકી જીવે છે. **આજીના**

માતા જેવી રીતે પુત્રને પ્રેમ કરે તેવી રીતે ગુરુ શિષ્ય સાથે પ્રેમથી વર્તન કરે. પરંતુ આજીના આધુનિક યુગમાં વિદ્યાર્થીઓ અને શિક્ષકો વચ્ચેના